

Aestimatio - imaginatio - inspiratio - intuitio

Rudolf Steiner

Esoterní hodina, Hamburk, 24. května 1908

Žádost dnes vychází z astrálního těla, zájem spočívá v Já, požitek v éterném těle. Dříve byl zájem v astrálním těle, žádost v éterném a požitek ve fyzickém těle. V astrálním těle vyvstávaly obrazy a člověk podle toho věděl, co je pro něj dobré a co škodlivé. Měl zájem o tyto obrazy, které vyvstávaly v jeho nitru. A tento zájem, povědomí o těchto obrazech v něm zůstalo, i když se fyzické tělo proměnilo, i když pak bylo jiné. Toto astrální vědomí - zatím ještě ne sebevědomí - přetrvávalo. To se změnilo, když se Já, které předtím bylo ještě mimo, v duchovním světě, vnořilo do člověka a stále více ho pronikalo. Zájem vstoupil do lidského Já. Já vytáhlo zájem k sobě nahoru, vtáhlo vše do oblasti sebe sama. Tím se odřízlo od božství. Důsledkem byla smrt. Všechno, co se děje pro jednotlivost, co se neděje pro celek, co se děje pro něco odděleně od celku, co je tedy egoismem, vede v konečném důsledku ke zničení toho jednotlivého, ke smrti.

Tento zájem vycházející z Já nazývá rosikrucián „aestimatio“. Musíme ho opět pozvednout do astrální oblasti; tím získáme „imaginatio“. Když se žádost opět přesune do éterného těla, dosáhneme „incantatio“ neboli „inspiratio“. A přesunutím požitku z éterného těla do těla fyzického dosáhneme „intuitio“.

Nebudeme-li již při tom, co konáme, sledovat osobní zájem, budeme-li to konat tak, že se budeme řídit vnitřní nutností, kterou nám ukládá správně chápaný zákon karmy, budeme-li s vnitřní vyrovnaností předávat své činy vnějšimu světu v souladu s tímto zákonem, překonáme „aestimatio“ pomocí svého vyššího Já, které pak bude tím, kdo koná. A teprve když se, drženi silou tohoto Já, už nenecháme hnát proudy a vlivy, jež se na nás valí z vnějšiho světa, můžeme si vytvořit správné úsudky o vnějším světě; z něho pak budeme střádat moudrost. V imaginaci, inspiraci a intuici nám bude odhalovat svou vlastní vnitřní podstatu, když před ním budeme takto vyrovnaně stát a vše, co konáme a myslíme, budeme konat a myslet s vědomím, že to má to vliv na celek - všechny mé myšlenky a city stejně jako moje činy, nic neexistuje samo pro sebe; všechno chci věnovat lidstvu, všechno budiž zasvěceno službě lidstvu. - Když tohle žije v žáku jako základní naladění, vytvoří si buddhi, Kristův princip.

Z uvedeného obrazce tak dá vzniknout vyšší trojnosti:

atman

V jiném záznamu tento poslední odstavec zní:

Nebudeme-li již při tom, co konáme, sledovat osobní zájem, ale budeme pamatovat jen na prospěch celku, necháme-li v sobě působit princip Krista, nenecháme-li se hnát vlivy a proudy, které se na nás valí od druhých lidí, ale při tvaru Y se budeme řídit oním „přikaz mi“ a tímto směrem se proti těmto proudům uzavřeme: Y, a totéž i směrem „zakaž mi“ Y a také ve směru zdola Y, pak se budeme vyvíjet k vnitřní vyrovnanosti a dáme tím v sobě vzniknout vyšší trojnosti!

GA 266/1